Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46681
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

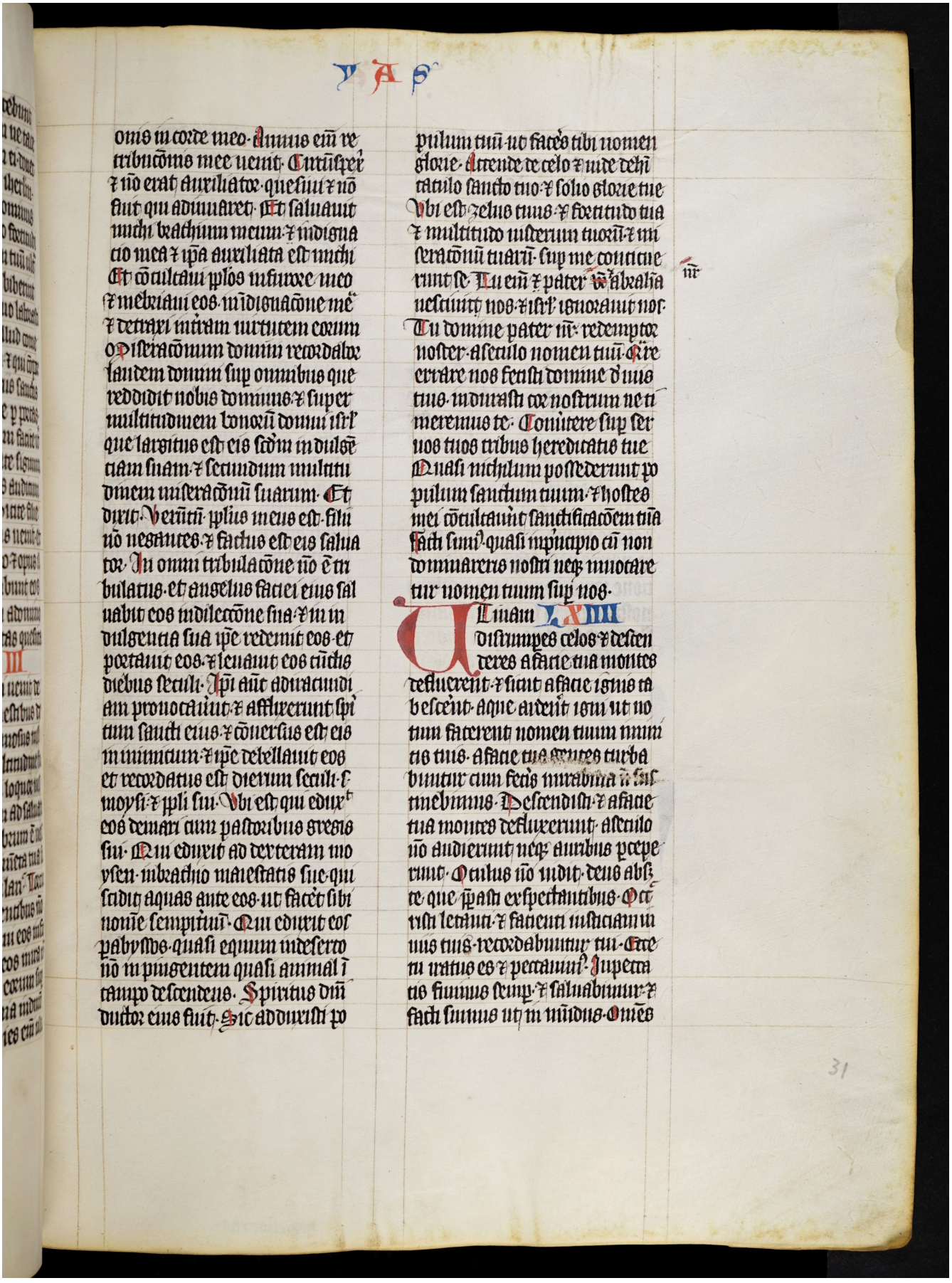

omis in corde meo. Domine cū re
tribuōnis mee venie. Cui simile
fuit & nō erat auxiliator que sui & nō
fuit qui adiuuaret. Et saluauit
michi brachium meum & indigna
cio mea & ipa auxiliata est michi
Et cōtriuit plos in furore meo
& inebriauit eos in indignacōne mea
& detraxi in terram virtutem eorum
ospersionum domini recordabor
laudem domini sup omnibus que
reddidit nobis dominus & super
multitudinem bonorū domui isrl
que largitus est eis scm misericor
diam suam & secundum multitu
dinem miserationū suarum. Et
dixit. Veruntamen plus mei est filii
nō negantes & factus est eis salua
tor. In omni tribulacōne nō & tri
bulatus. Et angelus faciei eius sal
uabit eos in dilectōne sua & in cle
mencia sua ipe redemit eos. Et
portauit eos & leuauit eos cūctis
diebus seculi. Ipi aūt ad iracundi
am prouocauerunt & afflixerunt spi
ritum sancti eius & conuersus est eis
in inimicum & ipe debellauit eos
Et recordatus est dierum seculi. Moy
si & pli sui. Vbi est qui eduxit
eos de mari cum pastoribus gregis
sui. Qui posuit in medio eorum spi
ritum sanctum suum. Qui eduxit
brachio maiestatis sue. qui
scidit aquas ante eos. ut faceret sibi
nomē sempiternū. Qui eduxit eos
per abyssos. quasi equum in deserto
nō impingentem quasi animal in
campo descendens. Spiritus dñi
ductor eius fuit. Sic adduxisti po
pulum tuum ut faceres tibi nomen
gloriē. Respice de celo & vide de ha
bitaculo sancto tuo & domo gloriē tue
Vbi est zelus tuus & fortitudo tua
& multitudo misericordiarum tuarū & mi
serationū tuarū. Cup me continue
runt se. Tu enim & pater nr Abraha
nescierunt nos & isrl ignorauit nos.
Tu domine pater noster redemptor
noster. a seculo nomen tuum. Quare
errare nos fecisti domine de viis
tuis. indurasti cor nostrum ne ti
meremus te. Convertere propter ser
uos tuos tribus hereditatis tue
Quasi modicum possederunt po
pulum sanctum tuum. Hostes
nostri conculcauerunt sanctificationem tuā
facti sumus quasi nullo principio cui non
dominaueris nostri neq; invocatum
est nomen tuum sup nos.

Vtinam XXIIII
dirumpes celos & descen
deres a facie tua montes
defluerent & fiant a facie tua
bescent. atque audient gentes ut no
tum facerent nomen tuum nimi
cis tuis. a facie tua gentes turba
buntur cum feceris mirabilia non sus
tinebimus. Descendisti & a facie
tua montes defluerunt. a seculo
non audierunt neq; auribus percepe
runt. Oculus non vidit deus absq;
te que ipse fecisti exspectantibus. Oc
curristi letanti & facienti iusticiam in
viis tuis recordabuntur tui. Ecce
tu iratus es & peccauimus. In peccati
bus fuimus semper & salvabimur &
facti sumus ut immundus. Omnes

31